

BILTEN

broj 1/24

Februar 2024

mensa
Crne Gore

mensa
Crne Gore

Mensa Crne Gore nema nijedan zvaničan ideološki, politički, filozofski ili religijski stav.

Sadržaj članaka u biltenu nije stav Mense kao organizacije, već autora članaka.

PREDSJEDNIŠTVO

Danilo Vorotović
Aleksandar Musić
Aleksandra Lakić
Nataša Sokić
Ilijana Tijanić
Slavica Tadić
Dragana Pantović-Nikčević

Savjetnik za digitalne medije

Tripo Vuković

Savjetnica za PR i komunikacije

Marina Vojinović

Ombudsman

Milica Radulović

Nacionalni SIG koordinator

Nataša Sokić

Urednik Biltena

Dragana Pantović Nikčević

Dizajn Biltena

Tripo Vuković

Psiholog

Jasna Bulajić Stepanović

Kontakt

info@mensa.me

+382 (0)69 080 003

Žiro-račun: 520-14442-11

PIB: 02315009

Februar 2024

Tekstove za bilten slati na:

bilten@mensa.me

LOKALNI KOORDINATORI

Bar	Adrijana Halimić
Berane	Kristina Lazarević Anel Memić
Bijelo Polje	Dušan Veličković
Budva	Miljana Potparić
Cetinje	Luka Lakićević
Danilovgrad	Božidar Pavićević
Herceg Novi	Đuro Velaš
Kolašin	Balša Cvetković
Kotor	Tripo Vuković Vladan Barović
Nikšić	Mitar Đukanović
Pljevlja	Golub Pupović
Plužine	Boban Bogdanović
Podgorica	Marija Savić
Tivat	Mirela Slovníkar
Ulcinj	Aleksandra Lakić
Žabljak	Ioanna Skempri

SADRŽAJ

AKTIVNOSTI MENSE CRNE GORE	4
GLOBALIZACIJA I BORBA PROTIV KLIMATSKIH PROMJENA: ULOGA MEĐUNARODNIH SPORAZUMA	6
EMOCIONALNA INTELIGENCIJA	10
WBC-RRI.NET U SKOPLJU	13
OČARAVAJUĆA MAGIJA MASKI U VENECIJI ..	16
CIKLUS DRUŠTVENIH IGARA.....	19
MEMBER PROFILE MARKO VULEVIĆ.....	22
MOZGALICA	25
KAKO SE KAŽE?	26
DA LI STE ZNALI?	26
INFO ZA NOVE ČLANOVE	27

DANILO VOROTOVIĆ

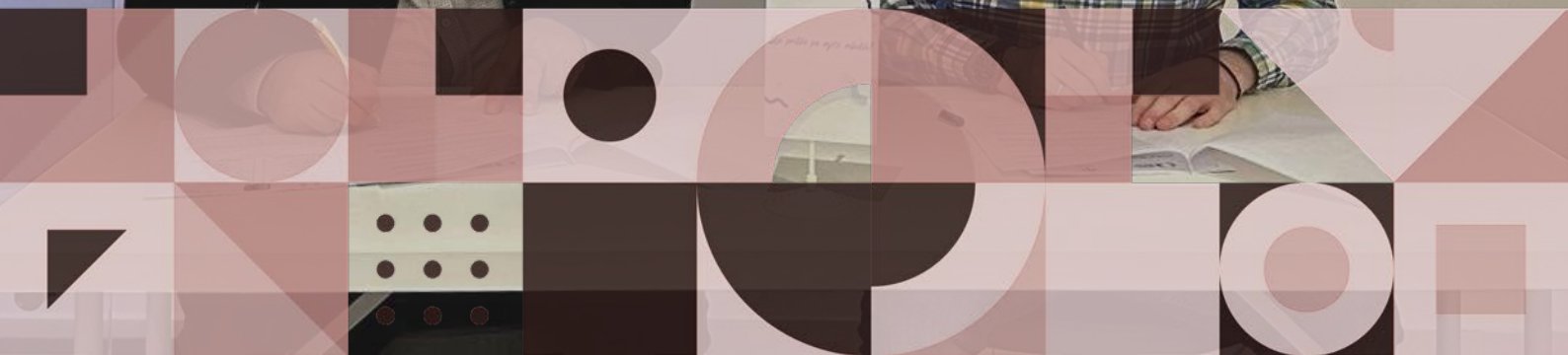
AKTIVNOSTI MENSE CRNE GORE

mensa
Crne Gore

CENTAR ZA
OMLADINSKU
EDUKACIJU

Mensa Crne Gore je nakon novogodišnjih praznika i dugog januara nastavila sa svojim prepoznatljivim aktivnostima.

Ostvarene su nove saradnje i potpisani protokoli o saradnji sa Narodnim bibliotekom "Radosav Ljumović" i Centrom za omladinsku edukaciju.

Mensaši su dobili priliku da po povlašćenim uslovima budu korisnici usluga Biblioteke, a uz to su planirane brojne

aktivnosti i radionice koje ćemo imati u saradnji sa Narodnom bibliotekom.

Saradnja sa COE će rezultirati takođe brojnim zajedničkim projektima, dok će svi mlađi članovi od 29 godina postati vlasnici omladinskih EYCA kartica.

Što se tiče testiranja, u januaru je obavljeno jedno u Podgorici, dok je februar rezervisan za Budvu, Danilovgrad i Žabljak.

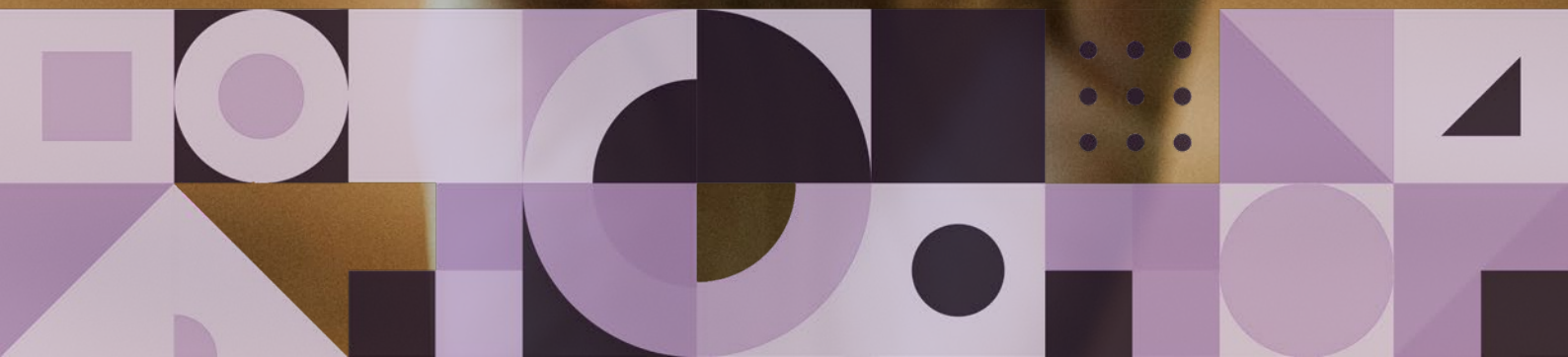
Početkom narednog mjeseca, očekuje nas Ski-vikend na Žabljaku, na kome će biti prisutan veliki broj članova kao i prijatelja Mense Crne Gore.

Kada govorimo o okupljanjima, bila su organizovana dva u režiji lokalne Mense Nikšića, kao i dva okupljanja članova SIG-a za društvene igre.

Sve u svemu, veoma aktivan početak godine koji će biti snažan zamajac za sva dešavanja koja nas očekuju u narednim mjesecima.

MARKO VULEVIĆ

GLOBALIZACIJA I BORBA PROTIV KLIMATSKIH PROMJENA: ULOGA MEĐUNARODNIH SPORAZUMA

Globalizacija i problem klimatskih promjena postali su dva ključna fenomena u savremenom svjetskom društvu, čije se implikacije nadovezuju na mnoge aspekte naših života.

Polazeći od definisanja, globalizacija predstavlja proces sveobuhvatnog međunarodnog povezivanja ekonomije, kulture i politike, što je rezultiralo sve većom međuzavisnošću zemalja i naroda širom svijeta. S druge strane, klimatske promjene i globalno zagrijavanje predstavljaju ozbiljnu prijetnju eko-sistemima i ljudskom blagostanju, izazivajući ekstremne vremenske nepogode, podizanje nivoa mora i gubitak danas poznatog biodiverziteta.

Međunarodni ugovori igraju ključnu ulogu u pitanjima zaštite životne sredine. Na primjer, Sporazum o klimatskim promjenama, poznat i kao Pariski sporazum, jedan je od najpoznatijih međunarodnih ugovora koji se bavi zaštitom životne sredine. Ovaj sporazum se zasniva na globalnoj saradnji i obavezuje zemlje širom svijeta na smanjenje emisija gasova sa efektom staklene bašte. Globalizacija je omogućila brzu razmjenu informacija i tehnologije između zemalja, što je olakšalo pregovore i sprovođenje ovakvih ugovora. Istovremeno, globalizacija je dovela do povećane potrošnje resursa i trgovine, što je imalo negativan uticaj na životnu sredinu. Dakle, međunarodni ugovori se suočavaju sa

izazovom usklađivanja ciljeva očuvanja životne sredine sa potrebama globalne ekonomije.

Pitanje kriterijuma i metodologije za procjenu efikasnosti međunarodnih sporazuma kompleksno je i uslovljeno složenim odnosima između postavljenih ciljeva unutar tih sporazuma i sredstava za njihovo postizanje. Ciljevi unutar ovih sporazuma variraju po stepenu konkretnosti, od jasnih i preciznih, kao što su regulacija trgovine ili zabrana trgovine određenim proizvodima ili zaštićenim vrstama, do izrazito složenih ciljeva poput klimatskih promjena ili održivog razvoja biodiverziteta. Raznovrsnost ciljeva zahtijeva širok spektar obaveza i prava država članica, kako bi se ti ciljevi postigli, obuhvativši različite sektore na koje se odnose.

Kada analiziramo efikasnost pojedinih međunarodnih sporazuma, važno je uzeti u obzir niz faktora. To uključuje prirodu problema koja se reguliše, broj država članica, istoriju usvajanja sporazuma, trajanje i uslove

primjene sporazuma, kao i nivo saglasnosti naučnih saznanja o uzrocima i posljedicama problema koji se reguliše. Ipak, pitanje metodologije za praćenje i ocjenu efikasnosti međunarodnih sporazuma ostaje otvoreno pitanje koje zahtijeva detaljniju analizu.

Dostupnost podataka za procjenu efikasnosti međunarodnih sporazuma, takođe, je pitanje koje treba temeljnije istražiti. Istraživanja o prirodi i uzrocima nedostatka relevantnih podataka, rijetka su. Pitanje praćenja i poštovanja predstavlja izazov, s ograničenim brojem komparativnih empirijskih studija o stanju u evropskim državama, što otežava mjerenje i dostupnost podataka. Uprkos tome, neki međunarodni sporazumi su bolje dokumentirani i pružaju rezultate i efikasnost, dok drugi ostaju manje istraženi.

Primjerice, primjena međunarodnih sporazuma u oblasti zaštite ozonskog omotača, posebno Montrealskog protokola, često se navodi

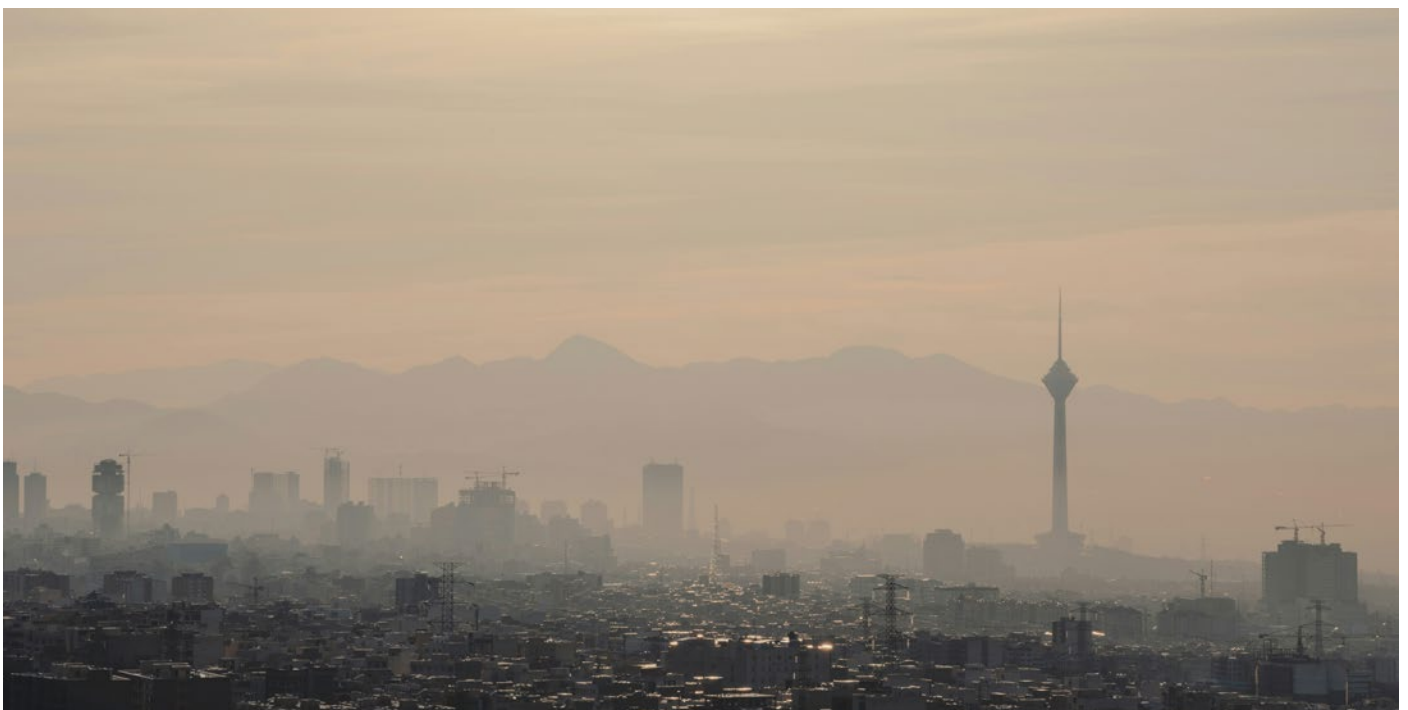
kao primjer uspješne primjene međunarodnih sporazuma u ekološkom kontekstu. Države su u praksi uspjele gotovo potpuno eliminisati proizvodnju supstanci koje oštećuju ozonski omotač, tokom dvadeset godina primjene ovog međunarodnog sporazuma. Razmatranje specifičnosti problema u oblasti ekologije i sposobnosti prava da adekvatno uzima u obzir interese različitih subjekata u toj oblasti, mogli bi poslužiti kao polazište za dalje razmatranje.

Stokholmska konferencija, održana 1972. godine, predstavlja ključni događaj u razvoju međunarodne ekološke politike i označava početak modernog globalnog ekološkog pokreta. Stokholmska konferencija, poznata i kao Konferencija UN-a o životnoj sredini, okupila je predstavnike vlada i međunarodnih organizacija sa svih strana svijeta.

Komisija Bruntlanda, zvanično poznata kao Svjetska komisija za okolinu i razvoj (World Commission on Environment and Development - WCED), bila je međunarodna komisija osnovana 1983. godine od strane Ujedinjenih nacija. Komisija je dobila ime po svojoj predsjednici, Gro Harlem Brundtland, norveškoj političarki koja je bila premijerka Norveške i koja je kasnije postala generalna direktorka Svjetske zdravstvene organizacije (SZO). Glavni cilj Komisije Bruntlanda bio je istražiti složeni odnos između ekonomskog razvoja, socijalne pravde i zaštite životne sredine. Komisija je izradila izveštaj pod nazivom "Our Common Future" (Naša zajednička budućnost), poznat i kao Brundtlandov izveštaj, koji je objavljen 1987. godine. Ovaj izveštaj je popularizovao koncept „održivog razvoja“, definisanog kao razvoj koji zadovoljava

potrebe sadašnjih generacija bez ugrožavanja sposobnosti budućih generacija da zadovolje svoje potrebe.

Konferencija Ujedinjenih naroda o okolini i razvoju iz 1992. godine, poznata i kao Earth Summit ili Rio Summit, označila je prekretnicu u podizanju svijesti o pitanjima okoline i postavila je temelje globalnom napretku prema održivom razvoju. Zemlje Latinske Amerike, predstavljene svojim vladama, civilnim društvom i privatnim sektorom, s oduševljenjem su usvojile sporazume postignute na konferenciji i sprovodile su različite mjere zarad ostvarivanja različitih ciljeva. Konferencija Ujedinjenih naroda o održivom razvoju, održana 2012. godine (označena kao Rio+20 na proteklo vreme od Earth Summit), imala je za cilj osigurati ponovno potvrđivanje političkog opredjeljenja zemalja za održivi razvoj,

nakon procjene dosadašnjeg napretka i preostalih praznina u realizaciji ciljeva predašnjeg samita o održivom razvoju, kao i razmatranje novih i izazova koji se pojavljuju.

Konferencija u Johaneshburgu bila je treća konferencija koju su Ujedinjeni narodi organizovali kako bi razmotrili odnos između ekonomske ekspanzije i zaštite životne sredine. Kao što sam već gore naveo, prva konferencija, održana u Stokholmu 1972. godine, imala je ulogu privlačenja pažnje svjetske javnosti na ovu temu. Druga konferencija, održana u Rio de Žaneiru 1992. godine, usvojila je Agendu XXI, ambicioznu manifestaciju društvenu pravdu i poboljšanje životnog standarda u zemljama u razvoju. Međutim, najznačajniji rezultati Rio Samita bili su sporazumi

usmjereni na suočavanje s globalnim zagrijevanjem i gubicima biološke raznovrsnosti.

Zagađenje i ugrožavanje okoline uzrokuju ljudi, a posljedice zagađenja i ugrožavanja utiču na ljude. Kao proaktivni i ekološki osviješteni građani, moramo razmotriti pitanje šta čovječanstvo može i mora učiniti kako bi izbjeglo mračne scenarije potpunog uništenja prirode.

Pravila sadržana u navedenim instrumentima imaju deklarativan karakter. Samo mali broj odredbi u oblasti zaštite životne sredine ima karakter „samoprimjenljivosti“, tj., njihova primjena ne zahtijeva usvajanje internih propisa. Međunarodno pravo zaštite životne sredine prožima različite oblasti političkog, ekonomskog

i društvenog života svake zemlje, jer primjena njenih normi često podrazumijeva radikalne intervencije u unutrašnji pravni sistem. Zbog toga postoji određeno oklijevanje država da se aktivno uključe u međunarodnu zaštitu životne sredine, jer bi to značilo da se „odreknu dijela“ svoje suverenosti.

Nizom međunarodnih pravnih instrumenata napravljen je značajan korak ka pristupu zaštite životne sredine s pravnog aspekta, predviđajući obaveze, prava i odgovornosti ključnih subjekata ovog procesa, koji se nastavlja i čiji je ishod nesiguran. Svakako, vrijeme će pokazati da li je brz napredak čovječanstva prokletstvo ili blagoslov za čovječanstvo i živu prirodu oko nas.

Česta je situacija da visoko inteligentni ljudi ne donose baš najpametnije odluke, jer biti visoko inteligentan nije garancija uspjeha i sreće u bilo kojoj oblasti. Naprotiv, izuzetno inteligentni ljudi ponekad završe zapetljani u mreži briga, usamljenosti i beznađa.

Kada u svakodnevnom govoru čujemo da se neko smatra veoma inteligentnim, obično takvu karakteristiku povezujemo sa pozitivnim stvarima i kvalitetima, pa smatramo da je ta osoba izuzetno sposobna, kreativna, uspješana. Međutim, biti identifikovan kao inteligentan ili biti izdvojen kao darovito dijete često nije garancija uspjeha na poslu, u školi ili u bilo kom drugom aspektu života. Dakle, možemo zaključiti da sama činjenica da pojedinac ima visok kvocijent inteligencije nije dovoljna za uspjeh.

Ono što visoki kvocijent inteligencije nosi sa sobom otvara niz zanimljivih aspekata. Visoka inteligencija često se smatra prednošću u mnogim područjima života, uključujući akademske i profesionalne uspjehe. Međutim, postoji i tamna strana koja može uključivati brojne emocionalne i socijalne izazove. Sam način na koji osobe sa visokom inteligencijom doživljavaju i ispoljavaju emocije predstavlja svojevrstan izazov. Intenzivne emocionalne reakcije i visoka sposobnost da saosjećaju sa emocijama drugih ljudi samo su neki od aspekata emocionalnih doživljaja visoko inteligentnih osoba. Ovakva razvijenost empatije i intenzitet emocionalnih reakcija

mogu dovesti do osjećanja emocionalne iscrpljenosti, jer pretjerano analiziranje i preispitivanje (što se često javlja kod osoba sa visokim kvocijentom inteligencije) vodi ka negativnim emocionalnim doživljajima i izolaciji.

Međutim, kao posebna tema u ovoj oblasti, u posljednjih par decenija izdvaja se emocionalna inteligencija, koja kao koncept, iako i dalje nedovoljno istražena,

zauzima važnu poziciju u životu svakog pojedinca. Kao njena važna karakteristika izdvaja se podatak da emocionalna inteligencija nije stabilna karakteristika pojedinca, već nešto na čemu možemo raditi, što možemo učiti i unaprijediti u bilo kojoj životnoj dobi.

Osim doživljavanja i ispoljavanja emocija, osobe sa visokim kvocijentom inteligencije često nailaze na svojevrstne teškoće

u uspostavljanju i održavanju prijateljskih i partnerskih odnosa. Ovi problemi se javljaju kao posljedica specifičnih interesovanja i očekivanja koje osobe sa visokim kvocijentom inteligencije postavljaju pred sebe i pred druge i mogu rezultirati osjećajem frustracije i usamljenosti. Takođe, visoko inteligentne osobe često traže dublje značenje u svojim interakcijama i aktivnostima, što može otežati uživanje u „običnim“ ili površnim socijalnim aktivnostima. Previše razmišljanja, analiziranja, preispitivanja i težnje „da sve bude savršeno“, mogu otežati adekvatno funkcionisanje pojedinaca i put ka zdravim partnerskim i prijateljskim odnosima.

Težnja ka savršenstvu, odnosno perfekcionizam takođe je čest među visoko inteligentnim osobama, što može dovesti do nezadovoljstva i stalnog osjećaja da njihovi napori nisu dovoljno dobri. Strah od neuspjeha može spriječiti preuzimanje rizika, što može ograničiti njihovu sposobnost da dosegnu svoj puni potencijal. Posebno kod djece i adolescenata, visoka inteligencija može dovesti do asinhronog razvoja, gdje intelektualni razvoj nadmašuje emocionalni ili socijalni razvoj, što dodatno otežava vršnjačke odnose. Suočavanje sa svim ovim izazovima često zahtijeva razvoj strategija za izgradnju emocionalne inteligencije, poboljšanje komunikacijskih

vještina, pronalaženje sličnih pojedinaca ili grupa koje dijele slične interese, i rad na razvoju samoprihvatanja. Psihološka podrška i savjetovanje takođe mogu biti korisni i poželjni za rješavanje nekih od ovih izazova.

Dakle, iako visoka inteligencija nudi brojne prednosti, važno je prepoznati i razumjeti njene potencijalne tamne strane. Osobama sa visokim kvocijentom inteligencije od koristi može biti podrška u suočavanju s emocionalnim i socijalnim izazovima, koja će im omogućiti da razviju svoje interese i talente na način koji podstiče lično zadovoljstvo i blagostanje.

OGNJEN TOMČIĆ

WBC-RRI.NET U SKOPLJU

Naši članovi: Ognjen Tomčić, Miljana Potparić, Božidar Popović dobili su priliku da zajedno sa Naučno-tehnološkim parkom Crne Gore pristustvuju događaju "WBC-RR1.NET", koji se održao u Skoplju 8. i 9. februara.

Cilj projekta bio je okupiti mlade ljude iz zemalja Zapadnog Balkana: Crne Gore, Srbije, Makedonije, Bosne i Hercegovine i Albanije, sa ciljem internacionalne saradnje u rješavanju zadatog problema. Dvadeset učesnika bilo je podijeljeno u četiri grupe od po pet učesnika različitih uzrasta i nacionalnosti, a zadatak im je bio da ponude rješenje o tome kako podići svijest ljudi o etičkom

korišćenju vještačke inteligencije. Iako su imali manje od 24 časa da iznesu svoje rješenje, grupe su ponudile maštovita i raznolika rješenja: od edukativnih filmova do društvenih igara.

Sam projekat bio je koristan našim polaznicima iz više razloga. Proširili su mrežu kontakata na Zapadnom Balkanu, imali su mogućnost da osjete i unaprijede timski rad i da okuse besjedništvo tokom javnog izlaganja rješenja pred širom publikom, u kojoj su se našli kako profesori, tako i drugi učesnici projekta.

I pored obaveza oko projekta, Mensini učesnici iskoristili su

priliku da obiđu Skoplje, grad sa brojnim spomenicima i znamenostima. Posebnu pažnju im je privukla antička arhitektura pojedinih građevina, kao što su Arheološki muzej u Makedoniji i Kapija Makedonija. Skoplje posjeduje znamenitosti koje su stare nekoliko stotina godina kao što je Skopsko kale, tvrđava koja datira iz 6. vijeka i Stara skopska čaršija koja je prvobitno bila trgovački centar i koja je najveća na Balkanu poslije Velikog bazara u Istanbulu. Pored lijepih građevina, simbol Makedonije je i rijeka Vardar koja protiče samim centrom Skoplja. Sve ovo se nalazi u centru ili u okolini grada, pa se glavne znamenitosti mogu relativno brzo obići.

NEMANJA DRAGIŠIĆ

OČARAVAJUĆA MAGIJA MASKI U VENECIJI

Svaki odlazak u Veneciju donese neki novi doživljaj ovog veoma poznatog italijanskog grada i grada-spomenika kulture. Ovog puta, imao sam priliku da po prvi put prisustvujem karnevalu koji se tradicionalno održava svake godine u prvoj polovini februara. Ove godine tema je bila „Nevjerovatno putovanje Marka Pola“, povodom sedamstote godišnjice velikog venecijanskog putnika.

Od samog dolaska na željezničku stanicu osjetila se magija ovog, nadasve poznatog, karnevala. Gradom su šetali ljudi pod maskama i kreacijama koje su bile karakteristične za period u kojem je živio Marko Polo, ali naravno sa malim uticajem modernog pogleda na taj period. Prvi par koji mi je zapao za oko bio je par koji se maskirao u Abrahama Linkolna i njegovu suprugu i koji je bio, iako ne u potpunosti u temi, vrlo interesantan. Šetajući mostovima i ulicama Venecije

moglo se samo vidjeti sve više i više interesantnih i inspirativnih maski. Od lokalnog stanovništva sam saznao i da su maske u prošlosti bile vrlo popularne zbog želje plemićke gospode i dame da ostave osjećaj misterioznosti o svojim partnerima, kao i da zaštite sebe od pogleda javnosti ukoliko je dolazilo do ljubavi između mladih iz različitih staleža društva.

Kao i svake godine, pored raznoraznih uličnih manifestacija, glavni događaji dešavali su se na Trgu svetog Marka, gdje se nalazi i nadaleko poznata Duždeva palata, jedan od glavnih znamenitosti u ovom gradu. Maske koje su okupirale najviše pažnje na samom Trgu i koje su svojom šarenolikošću plijenile, bile su maske markiza i vojvoda.

Na ovom trgu se tokom karnevala u čast tradicije, koja datira vjekovima unazad, bira najljepša djevojka Venecije, od djevojaka

koje su iz porodica autentičnih prezimena za ovaj grad. Njihov defile počinje putovanjem kroz, nadaleko poznati, Veliki kanal u gondolama posebno ukrašenim samo za taj događaj. Taj defile najviše ljudi je pratilo sa jednog od najpoznatijih mostova, koji ima pogled na baziliku Santa Maria della Salute, opjevanu u poznatoj pjesmi Laze Kostića. Defile se završava u luci nedaleko od Duždeva palate i posjetioci mogu uživo vidjeti djevojke koje su kandidati za najljepšu djevojku Venecije, nakon čega slijedi predstavljanje djevojaka, a izbor se vrši posljednjeg dana karnevala.

Ovaj užitek i magija karnevala nešto je čemu ću se ponovo vratiti ukoliko u tom periodu budem boravio u Italiji, a da ove utiske ne bih samo zadržao za sebe možete pogledati neke od kadrova, koje sam uhvatio na karnevalu.

TRIPO VUKOVIĆ

CIKLUS DRUŠTVENIH IGARA

U toplom ambientu kafića Street 19 održano je još jedno okupljanje povodom društvenih igrara, gdje se okupilo staro društvo ali i neka nova lica.

Ovo je četvrti put da se igre organizuju u poslednja četiri mjeseca, a interesovanje ne jenjava, tako da se ova aktivnost polako ali sigurno pretvara u nešto što naši članovi očekuju na

mjesečnom nivou.

Igra koja je odmah na početku uzela maha i osvojila srca učesnika je mafija.

Ukratko ću objasniti mehaniku igre za članove koji se još nisu oprobali u istoj i potencijalno ih zainteresujem za neko buduće druženje:

Mafija je društvena igra dedukcije u kojoj igrači preuzimaju uloge i pokušavaju da otkriju identitete drugih igrača. Obično se igra uživo, ali može se prilagoditi i online platformama.

Igrači se smestaju u krug ili oko stola. Svaki igrač tajno dobija ulogu koja određuje njegov identitet i sposobnosti u igri. Uobičajene uloge uključuju članove Mafije, Civile, Doktora, Detektiva, i eventualno druge zavisno od varijacija igre.

Noćna faza: Igra se odvija između noćnih i dnevnih faza. Tokom noći, određene uloge (poput Mafije) mogu se tajno probuditi i izvršiti određene radnje, kao što je eliminacija drugih igrača (u slučaju Mafije) ili zaštita igrača (u slučaju Doktora). Ove radnje se izvode tiho, bez otkrivanja identiteta.

Dnevna faza: Tokom dana, svi igrači su budni i mogu da diskutuju međusobno. Cilj Civila je da identifikuju i eliminišu članove Mafije, dok Mafija nastoji da se uklopi i manipuliše diskusijom kako bi zaštitila svoje identitete.

Igrači mogu optuživati druge da su članovi Mafije na osnovu svojih sumnji, ponašanja ili nedostatka informacija.

Glasanje: Na kraju faze diskusije, obično se vrši glasanje o tome ko je po njihovom mišljenju deo Mafije. Igrač sa najvećim brojem glasova biva eliminisan iz igre, a otkriva se njegova uloga. Ako većina članova Mafije bude eliminisana, Seljaci pobjeđuju.

Ako Mafija uspe da dostigne broj ili premaši broj Seljaka, oni pobjeduju.

Ponavljanje faza: Igra se nastavlja sa izmjenjivanjem noćnih i dnevnih faza sve dok jedna strana ne ostvari svoj uslov za pobjedu.

Igra se oslanja na komunikaciju, ubjeđivanje i dedukciju. Igrači moraju biti strateški kako u

svojim akcijama (ako imaju ulogu koja uključuje noćne sposobnosti) tako i u diskusijama tokom dana. Mafija mora da vara i manipuliše kako bi izbegla sumnju, dok Civili moraju koristiti logiku i dedukciju da otkriju prave krivce.

Osim mafije, igrali smo i još par novih igara, a vrijeme će pokazati da li imaju šanse protiv favorita.

Drame nije falilo dok su se

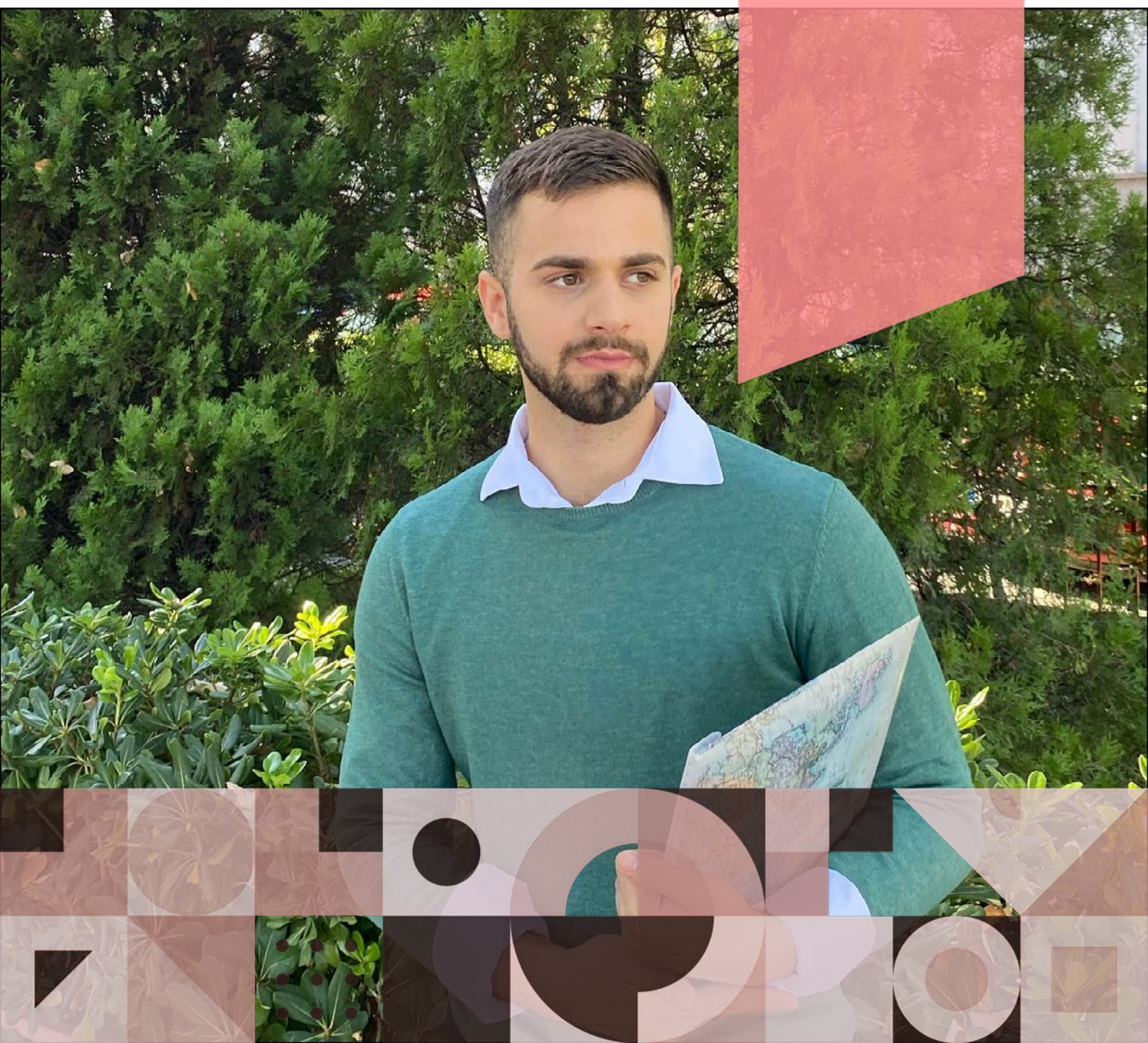
stvarali novi rivaliteti i bacale sumnje i osude, ali je epilog svake partije bio smijeh, što nam je i cilj ovakvih druženja.

Sledećeg mjeseca ćemo uvesti još par novih igara a o datumu ćete biti obavješteni blagovremeno putem viber grupe.

MARKO VULEVIĆ

MEMBER PROFILE MARKO VULEVIĆ

Marko Vulević rođen je 20. maja 2002. godine u Beranama.

Od malih nogu isticao se nadarenošću za nauku i umjetničko izražavanje putem riječi. Tokom osnovnoškolskog obrazovanja bio je nagrađen titulom đaka generacije, a učestvovao je i na Državnom

takmičenju iz hemije, na kojem je osvojio prestižno mjesto.

Tokom gimnazijalskog obrazovanja, Marko je izdao svoju prvu zbirku lirske poezije i proze „Išta bolnije?“. Usavršio je njemački, engleski i španski jezik. Tokom srednjoškolskog obrazovanja, osvojio je prestižna mjesta na brojnim takmičenjima,

kao što su: prvo mjesto na kvizu opšteg znanja organizovanog od strane Opštine Berane, četvrto mjesto na Državnom takmičenju iz geografije, četvrto mjesto na Državnom takmičenju iz hemije, treće mjesto na Olimpijadi znanja iz biologije, prvo mjesto za pisani rad na temu „Mladi i moral“ na Državnom takmičenju iz sociologije i drugo mjesto na literarnom konkursu za najbolji esej na temu „Reforme obrazovnog sistema“. Zahvaljujući DSD programu, usavršio je njemački jezik do nivoa B2/C1 i određeni period proveo je u Hamburgu.

Tokom fakultetskog obrazovanja dobio je više prestižnih nagrada od kojih s ponosom posebno ističe Nagradu Univerziteta Crne Gore za najboljeg studenta Fakulteta političkih nauka i prema zvaničnoj rang listi Marko je jedini student na Univerzitetu Crne Gore koji svoje osnovne studije ove godine završava sa prosjekom 10,00. Na prvoj godini svojih studija dobio je Dekanovu nagradu Pravnog fakulteta za feministički esej na temu „Jak identitet - preduslov emancipatorske uloge žene u društvu“ i nagradu Narodne biblioteke „Dr Radovan Lalić“ za čitaoca godine sa pozajmljenih oko 150 knjiga te godine. Iste godine bio je i dobitnik prestižne američke stipendije „SUSI“ (Students from Europe Study in the United States) zahvaljujući kojoj je određeni dio svojih studija proveo u Arizoni i Vašingtonu gdje se usavršavao o medijskom pluralitetu i važnosti medija za demokratsku konsolidaciju.

Na drugoj godini svojih studija dobio je nagradu od strane Sindikata medija za prvo mjesto na konkursu za najbolji istraživački rad na temu „Položaj medijskih radnika u Crnoj Gori“ i prvo mjesto na konkursu za najbolji esej na temu „Mediji, mladi, vrijednosti i Evropska Unija“ pri EUSAIR akademiji finansiranoj od strane UNIAdriona i Evropske komisije. Zahvaljujući ovoj nagradi posjetio je institucije Evropske Unije u Briselu. Bio je i učesnik u programu „NEXT Gen“ pri UNDP-u koji je za cilj

imao promovisanje ideja rodne ravnopravnosti.

Na trećoj godini svojih studija dobitnik je prestižne međunarodne stipendije Fondacije Konrad Adenauer. Isto tako, odabran je za stažistu u Odboru za međunarodne odnose i iseljenike preko programa koji realizuje NDI. Tokom sve tri godine svojih studija dobitnik je i stipendije za najbolje studente od strane Ministarstva prosvjete, nauka i inovacije.

Dobitnik je nekoliko nacionalnih

i međunarodnih priznanja za poetsko stvaralaštvo, među kojima se najviše ponosi priznanjem Milih duela i izdavačke kuće „Horse rider“.

Trenutno je student III godine Fakulteta političkih nauka, omladinski aktivista, stažista u Odboru za međunarodne odnose i iseljenike pri Skupštini Crne Gore, vršnjački edukator na teme vršnjačkog nasilja, rodne ravnopravnosti, omladinskog aktivizma i medijske pismenosti.

TRIPO VUKOVIĆ

MOZGALICA

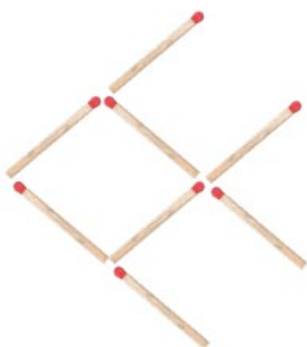
Pomjeri dvije šibice tako da čaša ostane istog oblika, ali sa novčićem van nje.

Napravi šesticu od tri šibice a da pritom ni jednu ne polomiš.

Pomjeri samo tri šibice da bi riba plivala u suprotnom smjeru.

Sa ovih šest šibica napravi četiri jednakostranična trougla.

Pomjeri samo jednu šibicu da bi jednačina bila ispravna.

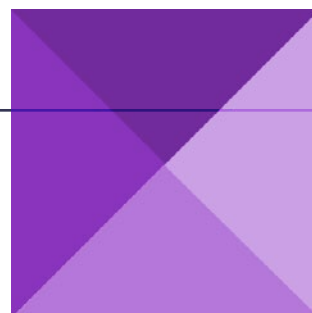

Pomjeri tri šibice da bi napravio četiri jednakostranična trougla

IOANNA SKEMPRI

KAKO SE KAŽE?

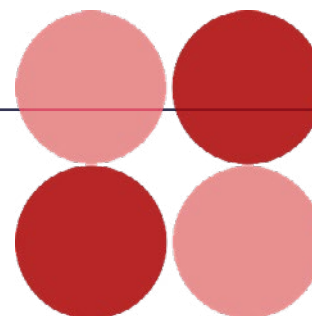
Jako često čujemo da neko kaže: „Čekam te k(a)o ozeblo sunce“. Naravno, ukoliko se udubimo u ovu izjavu, shvatićemo da ona nema nikakvog smisla. Kakvo je to „ozeblo sunce“ koje se čeka? Odgovor je prilično prost. Ljudi dosta griješe kad je u pitanju ova fraza. Pravilno je reći: „Čekam te ko ozeb(a)o sunce“. Dakle, čekamo nekoga isto onako kako neko ko je ozeb(a)o, čeka toplotu.

Upravo zato se ovdje i ne piše Sunce, već sunce, jer ovo sunce podrazumijeva toplotu, a ne zvijezdu Sunce.

Takođe, nepravilno bi bilo napisati i k'o. U procesu asimilacije (sažimanja), ne piše se apostrof umjesto samoglasnika koji se izgubio. Tako, skraćeno od nego je no, kao će postati ko, a ozebao-ozebo. Ovo važi i za gubljenje posljednjeg samoglasnika, pa se ne piše ni ka', ni doša', ni reka', već ka, doša i reka.

TRIPO VUKOVIĆ

DA LI STE ZNALI?

1903 braća Wright su letjela 59 sekundi.

38 godina kasnije Japanci su bombardovali Perl Harbor.

28 godina kasnije, Apollo 11 je sletio na Mjesec.

Išli smo od jedrenja nekoliko metara iznad zemlje za manje od minuta do lansiranja rakete iz orbite, putujući stotinama hiljada kilometara do Mjeseca, i vraćajući se nazad na zemlju - sve u rasponu od jednog ljudskog života.

INFO ZA NOVE ČLANOVE

Poštovani članovi,

Godišnja članarina za 2024. godinu iznosi 20€. Novim članovima članarina za tekuću godinu je besplatna, dok za stare članove važe sljedeći popusti:

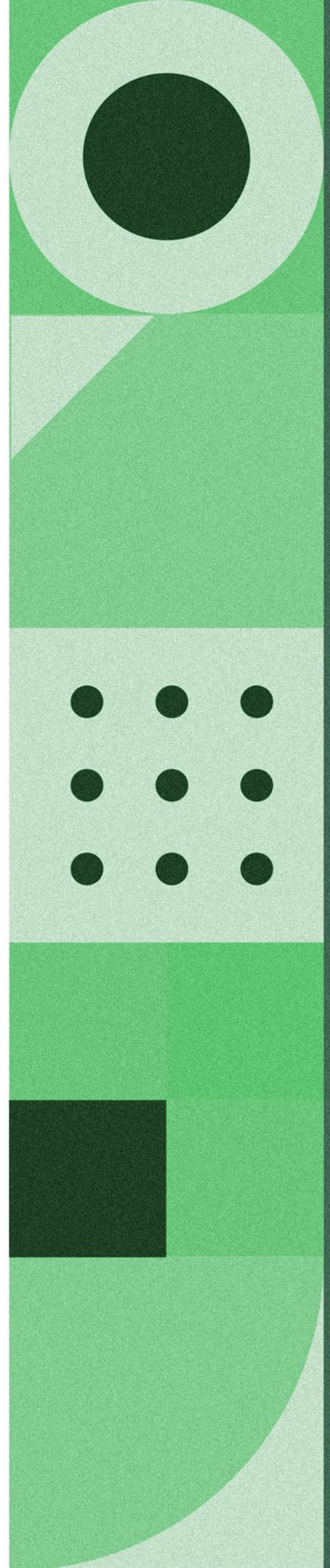
- 25% za sve uplate do 31. januara,
- 25% za više članova iz jedne porodice,
- 25% za mlađe od 29 godina i starije od 60 godina.

Važno je napomenuti da se popusti mogu obračunati najviše po dva osnova, što znači da je 50% maksimalni popust koji član može ostvariti.

Članarinu možete platiti kod blagajnika Mense, ili uplatom na žiro-račun Mense Crne Gore 520-14442-11 (Hipotekarna banka).

Kada uplatite članarinu potrebno je da, ukoliko to niste ranije uradili (radi izrade nove baze članova), popunite naš online [Upitnik](#).

Predsjedništvo

*Superiorni čovjek shvata što je ispravno;
inferioni čovjek shvata što će se prodavati.*

Konfučije

